

[Ragnhild Andersen.]

ning af, at de var diegivende, at der forelaa Lægeerklæring, og at det sociale Udvalg skønnede, at Trangen var stor nok hertil. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget har Føydelsen, altsaa Hjælpen til svangre Kvinder, indtil nu gennem Rabatkortordningen givet Kommunerne Mulighed for at yde et Beløb til de svangre Kvinder paa 684 500 Kr., og denne Hjælp er hidtil fortrinsvis ydet til Rentenydere, kronisk syge og arbejdsløse. Ifølge det foreliggende Lovforslag kræves det nu ikke mere, at Mødrene efter Fødselen skal være diegivende, ligesom der heller ikke kræves Lægeerklæring, og ligesom Socialudvalgets Skøn om, hvorvidt der er særlig Trang, bortfalder.

Det er rimeligt og rigtigt, at de Hindringer, der hidtil har været gennem de nævnte Erklæringer, bortfalder, men Loven indeholder oprørende snævre Rammer for, hvem der kan komme i Betragtning ved den foreslaaede Mælkehjælp. Ser man paa de af den højtærede Minister foreslaaede Indtægtsgrænser for de forskellige Kommune-grupper, faar man Indtryk af, at man har bestræbt sig efter bedste Evne i Ministeriet for, at saa faa Mødre som muligt skulde kunne faa Gavn af Loven. Man har omhyggeligt udregnet Aarslønnen for den ufaglærte Arbejder, naar han udelukkende arbejder paa Timeløn. For Landarbejdernes Vedkomende har man ydermere reduceret Indtægten under Hensyn til den Arbejdsløshed, man havde i 1945, og gennem alle disse snørklede Beregninger kommer man til de lave Indtægtsgrænser, der er nævnt: 3 400 Kr. for København, 3 100 Kr. for Købstæderne og 2 950 Kr. for Landet. Paa en Række andre Omraader, hvor det drejer sig om særlige sociale Hjælpeforanstaltninger som Skolebespisning og den Slags, har man hidtil uden Vanskeligheder kunnet anvende Sygekassegrænserne. Hvad er saa Grunden til, at man paa dette Omraade, hvor det dog er Mødrenes og de spæde Børns Sundhed, det drejer sig om, vil indskrænke Mulighederne saaledes, at det kun bliver en meget lille Del af de fødende Kvinder, der overhovedet kan komme i Betragtning ved Mælkehjælpen? Loven vil i det hele taget i Henhold til Bemærkningerne kun betyde en lille Merudgift paa i alt 1½ Mill. Kr., hvad der ogsaa viser Lovens uhyre Maadehold, ikke mindst naar man tager i Betragtning, at samtidig skal Rabatkortordningen ophæves.

Vi er i det kommunistiske Parti af den Opfattelse, at naar Talen er om Hjælp til

Mødre i Anledning af Fødsel, vil det være meget uretfærdigt at blive ved med at spise Kvinderne af med disse smaa og begrænsede Hjælpeforanstaltninger — der maa mere til. Befolkingskommissionens Forslag, der nu har ligget gemt hen i en Aarrække, er gemt, men ikke glemt af Kvinderne og Mødrene i vort Land. De Synspunkter, der er gjort gældende i Befolkingskommissionens Betænkning om Moderens Rettigheder i Anledning af en Fødsel, gaar ud paa, at Samfundet bør yde en Moder social og økonomisk Bistand, naar hun sætter et Barn i Verden. Det er jo en kendt Sag, at naar et Barn ventes til Verden, hvad enten det er i By eller paa Land, betyder det for Forældrene, og særlig for Mødrene, en Række nye Problemer. For mange Hjem, ja, for Flertallet, betyder det afgørende Indgreb i Økonomien, og derfor er Glæden ikke altid saa stor hos Moderen, som den burde og vilde være i det Øjeblik, hun vidste, at Samfundet paaskønnede hendes Moderskab og gav hende en økonomisk Haandsrækning, naar hun skulde have sit Barn.

For de Kvinder, der arbejder uden for Hjemmet, virker Svangerskabet som en Katastrofe, fordi Moderen, hvis Arbejde og Indtægt er en Betingelse for Familiens Økonomi, maa holde op at arbejde før og efter Fødselen og yderligere paalignes en hel Række nye Udgifter, skønt hun mange Gange ikke ved, hvorfra hun skal skaffe Midlerne. Det er heller ikke nogen Hemmelighed, at Faren for at miste Arbejdet paa Grund af Svangerskabet er meget stor for de Kvinder, der er beskæftigede uden for Hjemmet, og at Faren for mange, mange Kvinder virker hemmende paa Lysten til at sætte Børn i Verden. Dernæst kommer der i Forbindelse med en Barnefødsel en Række Problemer: Angsten for at miste Arbejdet, som sagt, Angsten for ikke at kunne overvinde alle de Udgifter, der melder sig som Krav, saasom Anskaffelse af Børnetøj, Anskaffelse af Barneseng, Sengtøj til Barnet og Anskaffelse af en Barnevogn, der alene betyder en Udgift paa flere Hundrede Kroner i Dag. Saa kommer praktiske Vanskeligheder i et saadant Hjem med Ordningen af Hjemmets Forhold. Moderen skal være sengeliggende, og hvem skal ordne Madlavningen, Børnenes Pasning o. s. v. Selv om der jo er Hjem, der kan faa Hjælp gennem Mødrehjælpen under Moderens Barselhvile i de 10 Dage, hvor hun maa ligge, er det jo ikke alle Hjem, der har denne Mulighed, og for det store Flertal af Hjem betyder en Fødsel derfor en for-